

РЕШЕНИЕ

№ 31565

гр. София, 10.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
публично заседание на 10.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

като разгледа дело номер **12285** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на „Топлофикация София“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], подадена чрез ст. юрк. И., срещу Решение № 1040-21-628/03.11.2025 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата на „Топлофикация София“ ЕАД срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-02029079 от 16.07.2025 г., на контролен орган на ТП на НОИ. В жалбата до съда, жалбоподателят е изложил доводи за незаконосъобразност на спорения административен акт, като издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Сочи се, че в процесните задължителни указания съдържат фактически основания, но липсват прани основания, с което е нарушено изискването на чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК. Според жалбоподателя в оспорения акт са налице вътрешни противоречия и липса на приемственост в актовете на контролните органи. Възразява се и срещу извършената корекция в задължителните предписания, направена ръчно, което според жалбоподателя е в нарушение на правилата заложиени в Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. В заключение отправя искане към съда за отмяна на оспореното решение, като неправилно и незаконосъобразно.

При разглеждане на делото жалбоподателят чрез процесуален представител юрк. Д. и юрк. Т. поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорения акт. Претендира разноски.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С. - град, представляван от юрк. Б., оспорва жалбата. Излага съображения за законосъобразност на оспореното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и

представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:
С Писмо вх. № 4023-21-195/02.04.2025 г. от началник отдел ПОБГВ при ТП на НОЙ - С.-град, е поискано извършване на проверка по разходите на ДОО в „Топлофикация София“ ЕАД, във връзка с осигурителните права на И. И. Е.. Със Заповед № ЗР-5-21-01881379/03.04.2025 г. на ръководителя на ТП на НОИ - С.-град е възложено извършването на проверката на „Топлофикация София“ ЕАД на главен инспектор по осигуряването – Ч. К.. Същата е приключила с Констативен протокол № КП-5-21-01891326/24.04.2025 г., от който се установява, че за лицето има подадени данни за отработени два дни от месец август 2024 г. /01.08.-02.08.2024 г./ с начислено възнаграждение по Договор за управление и контрол в размер на 593,73 лева, изплатено по банков път.

С последваща Заповед № ЗР-5-21-01915823/27.05.2025 г. на ръководителя на ТП на НОИ - С.-град повторно е възложено извършване на проверка по разходите на ДОО на „Топлофикация София“ ЕАД. Последната е приключила с Констативен протокол № КП-5-21-01916152/28.05.2025 г. на контролния орган на ТП на НОИ. При извършената проверка е установено, че новите членове на Управителния съвет на „Топлофикация София“ ЕАД са вписани в Търговския регистър на 02.08.2024 г. По данни от информационната система на НОИ в „Регистър на осигурените лица“ е установено, че осигурителят „Топлофикация София“ ЕАД е подал данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за И. И. Е., за м.08.2024 г. с два отработени дни като лице осигурено по договор за управление и контрол, с осигурителен доход - 593,73 лв., с последен ден в осигуряването-02.08.2024 г.

Във връзка гореизложеното са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01916174/28.05.2025 г. на контролен орган на ТП на НОИ по отношение на „Топлофикация София“ ЕАД за подаване на декларация образец № 1 с код „К.“ за лицето И. И. Е. за м.08.2024 г. за периода 01.08.2024 г. до 01.08.2024 г. - 1 ден отработен, с код за вид осигурен „10“. Като мотиви е посочено: Във връзка с постъпило писмо вх. № 4023-21-195#2/02.04.2025 г. от Отдел „ПОБГВ“ при ТП на НОЙ - С. град относно заличаването на И. И. Е., ЕГН [ЕГН] като представител и член на Управителния съвет в дружество „Топлофикация София “ ЕАД, ЕИК[ЕИК], считано от 02.08.2024 г. и за коригиране на подадените данни в Регистър на осигурените лица“ за м.08.2024 г.

Срещу тези Задължителни предписания № ЗД-1-21-01916174/28.05.2025 г. на контролен орган при ТП на НОЙ - С. град е подадено възражение от „Топлофикация София “ ЕАД и същите са отменени с Решение № 1040-21-406/26.06.2025 г. на Директора на ТП на НОЙ - С. град, а административната преписка е върната на контролния орган за извършване на нова проверка по разходите на ДОО при спазване на установените административно производствени правила. Задължителните предписания са отменени поради процесуално нарушение на административнопроизводствените правила. Решаващият административен орган е приел, че е налице нередовно връчване на заповедта за възлагане на проверката, а именно само на единия представляващ осигурителят, а не и на двамата.

Във връзка с Решение № 1040-21-406/26.06.2025 г. на Директора на ТП на НОЙ - С. град е издадена нова Заповед № ЗР-5-21-02028385/15.07.2025г. на ръководителя на ТП на НОЙ - С.-град, с която на осн. чл. 107 от КСО и чл. 29, ал. 1 от Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. е възложено на главен инспектор по осигуряване – Ч. М. К. да извърши проверка по разходите на ДОО на „Топлофикация София“ ЕАД. Същата е връчена и подписана от длъжностните лица: П. П. - изпълнителен директор и М. Ц. - председател на Управителен съвет.

Извършената проверка е приключила с Констативен протокол № КП-5-21-02029073/16.07.2025 г. на контролен орган на ТП на НОИ - Ч. К..

В КП е посочено, че при извършена проверка е установено, че новите членове на Управителния съвет на „Топлофикация София“ ЕАД са вписани в Търговския регистър на 02.08.2024 г. Извършена е и проверка в информационната система на НОИ в „Регистър на осигурените лица“, от която е установено, че осигурителя „Топлофикация София“ ЕАД е подал данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за И. И. Е. за м.08.2024 г. като лице осигурено по Договор за управление и контрол с два отработени дни, с осигурителен доход - 593.73 лв., с последен ден в осигуряването - 02.08.2024 г. Контролният орган се е позовал на разпоредбата на чл. 140, ал. 4 от Търговския закон (ТЗ) и е приел, че вписването в Търговския регистър има и констативно действие, което е от значение не само за търговските сделки, а и за всички граждански и административни отношения. Посочено е, че за периода от 01.08.2024 г. до 02.08.2024 г. вкл. подадените данни с декларация обр. № 1, съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО за И. И. Е., ЕГН [ЕГН] с вид осигурен „10“ /Договор за управление и контрол/ са некоректни, тъй като лицето от 02.08.2024 г. не е член на управителния съвет на „Топлофикация София“ ЕАД и не притежава качества на такъв.

Предвид изложеното е прието, че осигурителят следва да заличи подадените данни по чл. 5, ал.4 от КСО за м. 08.2024г. за И. И. Е. и да се подадат редовни данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за И. И. Е. за м.08.2024 г. за периода от 01.08.2024 г. до 01.08.2024 г. с вид осигурен „10“ / Договор за управление и контрол/ и за периода от 02.08.2024 г. до 02.08.2024 г. с вид осигурен „14“ като лице осигурено съгласно чл. 4, ал. 3, т. 5 от КСО - лице, полагащо труд без трудово правоотношение, задължително осигурено за инвалидност поради общо заболяване за старост и за смърт, и получаващо месечно възнаграждение, равно или над една минимална работна заплата, след намаляването му с разходите за дейността, и не е осигурено на друго основание.

Във връзка с Констативен протокол № КП-5-21-02029073/16.07.2025 г. на контролен орган на ТП на НОИ са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-02029079 от 16.07.2025 г. на контролен орган на ТП на НОИ, с които е разпоредено на „Топлофикация София“ ЕАД да заличи данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

Като мотиви е посочено: Във връзка с постъпило писмо вх. № 4023-21-195#2/02.04.2025 г. от Отдел „ПОБГВ“ при ТП на НОИ – С.-град относно заличаването на И. И. Е., като представител и член на Управителния съвет в „Топлофикация София“ ЕАД, считано от 02.08.2024 г. и за коригиране на подадените данни в „Регистър на осигурените лица“ за м.08.2024 г.

Също така е разпоредено в срок от 14 работни дни от получаването му да се:

2.1 Подаде декларация обр. № 1 с редове запис за лицето И. И. за м.08.2024 г. за периода за периода от 01.08.2024 г. до 01.08.2024 г. - 1 /един/ отработен ден в т.16.1, с осигурителен доход - 296.87 лв., с код за вид осигурен „10“, с под период 0- 1.

2. Подаде декларация обр. № 1 с редовен запис за лицето И. И. Е. за м.08.2024 г. за периода за периода от 02.08.2024 г. до 02.08.2024 г. - 1 /един/ отработен ден в т.16.1, с осигурителен доход - 222.65 лв., с код за вид осигурен „14“, с под период 2-2.

Срещу това разпореждане е подадена жалба от „Топлофикация София“ ЕАД, във връзка с която е издадено, оспореното в настоящото производство Решение № 1040-21-628/03.11.2025 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата на дружеството срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-02029079 от 16.07.2025 г., на контролен орган на ТП на НОИ. В решението е посочено, че на 29.07.2024 г. от „Топлофикация София“ ЕАД е подадено в Агенция по вписванията Заявление с № 20240729121607 за вписване на освобождаването на В. И. К., И. И. Е. и Л. И. Ч. като членове на Управителния съвет на „Топлофикация София“ ЕАД и за прекратяване правомощията им, както и за вписване на назначаването на П. Р. П., М. А. И. и М. С. Ц. като членове на Управителния съвет на „Топлофикация София“ ЕАД.

На 30.07.2024 г. Агенция по вписванията с Указания № 20240729121607 до „Топлофикация София“ ЕАД и на основание чл. 22, ал. 5 от ТРРЮЛНЦ е указала на заявителят да представи - декларация за обстоятелствата по чл. 20, ал. 3 от Закона за публичните предприятия /ЗП/ от М. С. Ц., доколкото същата е избрана за представляващ.

На 31.07.2024 г. М. С. Ц. с Декларация по чл. 20, ал. 3 от Закона за публичните предприятия (ЗПП) е декларира, че в качеството си на Председател на Управителния съвет на „Топлофикация София“ ЕАД, вписано в Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел към Агенция по вписванията с ЕИК[ЕИК] не е лице, което работи по служебно или трудово правоотношение.

Административния орган е посочил, че като правно регламентирано условие по Закона за търговския регистър (ЗТР), целта на вписването е да гарантира на третите лица сигурност и достоверност относно фактите на възникване, съществуване и прекратяване на договорите за управление и контрол. Приел е, че в настоящия случай безспорно е налице вписано на 02.08.2024 г., независимо в колко часа, заличаване на И. И. Е. и В. И. К. като представители на „Топлофикация София“ ЕАД и вписване като представители на М. С. Ц. и П. Р. П..

Във връзка с възражението на жалбоподателят, че съдържанието на издадените задължителни предписания с № ЗД-1-21-02029079/16.07.2025 г. са коригирани ръчно, с коректор, решаващият орган се е позовал на разпоредбата на чл.62, ал.2 от АПК и е приел, че в случая се касае за очевидна фактическа грешка, а не за възпроизвеждане на нови факти или грешка при формирането на волята. Посочил е също така, че всички правнозначими обстоятелства, изяснени от фактическа и правна страна на спора, на които се е позовал административният орган, са били установени и възприети от него и като такива са изложени в констативен протокол № КП-5-21-02029073/16.07.2025 г. и обективират волята му за издаване на задължителните предписания. Приел е, че в случая по същество не се изменят изводите на решаващия административен орган, формирани в поправения акт и няма промяна във фактическите обстоятелства, описани в съдържанието му, поради което не е налице влияние върху изразената воля на административния орган.

Предвид изложеното, решаващият административен орган е приел, че оспорените задължителни предписания № ЗД-1-21-02029079/16.07.2025 г. на контролен орган по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО при ТП на НОИ - С. град, са издадени законосъобразно и правилно, поради е оставил без уважение жалбата на „Топлофикация София“ ЕАД, като неоснователна.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка, доказателствата представени с жалбата, а като допълнителни писмени доказателства са приети Заповед № 1015-21-151/18.08.2022 г. на директора на ТП на НОИ и Заповед № 19609/07.07.2025 г. на подуправител на НОИ и Заповед № 18696/30.06.2025 г. и на директора на ТП на НОИ.

В съдебното производство на И. И. Е. бе извършено връчване на преписи от Решение № 1040-21-628/03.11.2025 г. на директора на ТП на НОИ С.-град и потвърдените със същото Задължителни предписания № ЗД-1-21-02029079 от 16.07.2025 г., на контролен орган на ТП на НОИ, като в законоустановения срок жалба от лицето не бе подадена.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореното Решение № 1040-21-628/03.11.2025 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е връчено на жалбоподателя на 10.11.2025 г., а жалбата е подадена до съда, чрез административния орган на 18.11.2025 г. Сезиращата съда жалба, е подадена от активно процесуално легитимирано лице, което е адресат на издаденото решение от ответната страна, и чиито права и законни интереси са засегнати неблагоприятно от същото. Оспорването е осъществено в законоустановения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, същото е надлежно упражнено, поради което подадената жалба е

процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК – издаден ли е акта от компетентен орган, в писмена форма, спазени ли са материалноправните и административнопроизводствените правила; актът съобразен ли е с целта на закона.

Оспореният акт е издаден в предписаната от закона писмена форма и от компетентен орган по чл. 117, ал. 3 от КСО, съгласно приложена по делото Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ.

Потвърдените с посоченото решение Задължителни предписания № ЗД-1-21-02029079 от 16.07.2025 г., на контролен орган на ТП на НОИ са издадени от главен инспектор оп осигуряването - Ч. М. К., в качеството му на контролен орган на ТП на НОИ, като материалната му компетентност се установява от приложената по делото Заповед № ЗР-5-21-02028385/15.07.2025 г. на „за“ ръководител на ТП на НОИ С.-град – Л. Д.. В тази връзка са представени и прието по делото Заповед № 1015-21-151/18.08.2022 г. на директора на ТП на НОИ, Заповед № 19609/07.07.2025 г. на подуправител на НОИ и Заповед № 18696/30.06.2025 г. и на директора на ТП на НОИ. При издаването на оспореното решение, съдът намира, че не са налице допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Спорното по делото е моментът на прекратявана на осигуряването на И. И. Е. в качеството му на представител и член на управителния съвет на „Топлофикация София“ ЕАД и по-конкретно дали това е датата на вписване 02.08.2024 г., на която заличаването на това обстоятелство е вписано в Търговския регистър.

Съгласно чл. 35 от АПК административният акт се издава след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят възраженията на заинтересованите граждани и организации. В процесния случай решаващият орган е изпълнил своите задължения и в мотивите на оспореното решение са обсъдени правнорелевантните факти. Конкретна и ясна е мотивировката относно необходимостта от заличаване на неправилно подадените данни и в тази връзка неоснователно е твърдението в жалбата за вътрешни противоречия в оспорените актове. Както бе посочено по-горе проверката е започнала по повод Писмо вх. № 4023-21-195/02.04.2025 г. от началник отдел ПОБГВ при ТП на НОИ - С.-град, с което е поискано извършване на проверка по разходите на ДОО в „Топлофикация София“ ЕАД, във връзка с осигурителните права на И. И. Е.. Именно това е предмет на извършената от контролните органи проверка, която след отмяна на първоначално издадените Задължителни предписания № ЗД-1-21-01916174/28.05.2025 г. на контролен орган при ТП на НОИ - С. град, с Решение № 1040-21-406/26.06.2025 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град, административната преписка е върната на контролния орган за извършване на нова проверка по разходите на ДОО при спазване на установените административно производствени правила, като в случая Задължителните предписания са отменени поради процесуално нарушение на административнопроизводствените правила. Ето защо повторно е извършена проверката извършена във връзка с Писмо вх. № 4023-21-195/02.04.2025 г. от началник отдел ПОБГВ при ТП на НОИ - С.-град.

Неоснователно е и твърдението в жалбата, че в задължителните предписания не става ясно какво е извършеното нарушение. От извършената проверка и от изготвените по нея актове безспорно се установява, че задължителните предписания за заличаване на данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са поради неправилно отчитане на датата на извършеното вписване в

Търговския регистър /02.08.2024 г./ относно заличаването на И. И. Е. като представител и член на Управителния съвет в дружество „Топлофикация София“ ЕАД. Именно в този смисъл са мотивите изложени в процесните задължителни предписания, в т.ч. и в Констативния протокол № КП-5-21-02029073/16.07.2025 г. и двата издадени от контролен орган на ТП на НОИ, като и мотивите посочени в оспореното пред настоящата инстанция Решение № 1040-21-628/03.11.2025 г. на директора на ТП на НОИ С.-град. В Констативния протокол изрично е посочено, че за периода от 01.08.2024 г. до 02.08.2024 г. подадените данни с декларация обр. № 1, съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО за И. И. Е., ЕГН [ЕГН] с вид осигурен „10“ /Договор за управление и контрол/ са некоректни, тъй като лицето от 02.08.2024 г. не е член на управителния съвет на „Топлофикация София“ ЕАД и не притежава качества на такъв. Ето защо като се съобрази и обстоятелството, че както пред административния орган, така и пред съда правото на защита на жалбоподателя е било осигурено в пълния обем, при липсата на съмнение относно установените по делото правно значими факти, съдът приема, че не е налице твърдяното процесуално нарушение.

Относно материалната законосъобразност на акта съдът намира следното:

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. В ал. 2 на същата разпоредба е посочено, че осигуряването се прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо че дейността по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 не е прекратена.

Съгласно § 1, ал. 1, т. 3 от ПЗР на КСО "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5.

От дефиницията за осигурено лице следва, че задължително условие, на което лицето трябва да отговаря, за да се счита за осигурено, е същото да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. В понятието "трудова дейност" законодателят включва не само случаите на престиране на труд по трудово правоотношение, а и хипотезите, при които лицето осъществява дейност, приравнена на трудова за целите на общественото осигуряване, каквито са и случаите по чл. 4, ал. 1, т. 7 КСО. Разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО предвижда, че задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са правителите и прокуристите на търговски дружества, на еднолични търговци, на техните клонове и на клоновете на чуждестранни юридически лица, членовете на съвети на директорите, на управителни и надзорни съвети и контролните на търговски дружества, синдиците и ликвидаторите, както и лицата, работещи по договори за управление на неперсонифицирани дружества и лицата, на които е възложено управлението и/или контролът на държавни и общински предприятия по глава девета от Търговския закон, техни поделения или на други юридически лица, създадени със закон. Съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите данни.

От представения по делото Устав на Еднолично акционерно дружество „Топлофикация София“ ЕАД (Устава) се установява, че жалбоподателят е еднолично акционерно дружество с двустепенна система на управление /чл. 219, ал. 1, т. 2, пр. 2 ТЗ/. Според чл. 241, ал. 1 Търговския закон /ТЗ/ акционерното дружество се управлява и представлява от управителен съвет, който извършва своята дейност под контрола на надзорен съвет. В чл. 28, ал. 2, т. 1 от Устава е предвидено, че Н. съвет има правомощията да избира и освобождава членовете на Управителния

съвет, както и да определя тяхното възнаграждение. Съгласно чл. 30, ал. 2 от Устава членовете на Управителния съвет се избират за срок до 3 години.

По делото са представени и Протокол № 1 от заседание на Надзорен съвет на „Топлофикация София“ ЕАД, проведено на 23.07.2024 г., на което е взето решение по т. 2 от Дневния ред е решено на осн. чл. 241, ал. 2 от ТЗ и чл. 28, ал. 2, т. 1 от Устава на дружеството – освобождава В. И. К., И. И. Е. и Л. И. Ч. като членове на Управителния съвет на „Топлофикация София“ ЕАД и прекратява правомощията им, без да ги освобождава от отговорност. С т. 3 от същия протокол са избрани и назначени новите членове на Управителния съвет на дружеството.

Следва да се посочи, че съгласно правилото на чл. 231, ал. 4 от ТЗ, намиращ систематичното си място в раздел IX Органи на акционерното дружество, глава четиринадесета Акционерно дружество, увеличаване и намаляване на капитала, преобразуване на дружеството, избор и освобождаване на членове на съветите, както и назначаване на ликвидатори имат действие от вписването им в търговския регистър. Цитираната разпоредба на чл. 231, ал. 4 от ТЗ е императивна и не подлежи на тълкуване, различно от ясно вложения в нея смисъл. Изборът и освобождаването на членове на съветите на акционерните дружества пораждаат действие от вписването в търговския регистър. Едва тогава лицето придобива или престава да притежава качеството "член на Управителния съвет". Правилото е императивно (задължително) и не може да бъде игнорирано. Съгласно общото правило, създадено с чл. 4а от Гражданския процесуален кодекс до отмяната ѝ с ДВ, бр. 38/2006 г., което е възпроизведено и в чл. 7, ал. 2 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ЗТРРЮЛНЦ/, на вписването в търговския регистър поначало е придадено декларативно действие и изключение от него се проявява само по изрична повеля на закона. Това от своя страна означава, че в изчерпателно предвидените от законодателя случаи, в които се включва и чл. 231, ал. 4 ТЗ, вписването има конститутивен ефект. Последното означава, че вписването се явява елемент от правопораждащия фактически състав - условие за настъпване на целената правна промяна и е от значение за правоотношенията с трети за дружеството лица, вкл. и за осигурителното правоотношение с НОИ, съобразно трайната съдебна практика. По смисъла на цитираната разпоредба вписването има конститутивно действие, тъй като законът категорично повелява, че освобождаването на членове на съвета поражда правни последици от момента на вписването, т.е. вписването се явява елемент от правното съставяне. В случая не е спорно, че вписването на заличаването на И. И. Е., като член на Управителния съвет е станало на 02.08.2024 г. Ето защо за дата на прекратяване на осигуряването следва да се счита датата на вписването в Търговския регистър, а именно 02.08.2024 г. Нещо повече, на същата дата са вписани и новите членове на Управителния съвет на Дружество, а именно П. П., М. И. и М. Ц.. Предвид изложеното, за дата на прекратяване на осигуряването на И. И. Е. в качеството му на представител и член на управителния съвет на „Топлофикация София“ ЕАД следва да се счита датата 02.08.2024 г., на която заличаването на това обстоятелство е вписано в този регистър, както правилно е посочил и административния орган. В този смисъл е и практиката на ВАС Решени № 6296/19.05.2017 г. по адм. д. № 2842/2017 г., Решение № 2695/1.3.2018 г. по адм. д. № 298/2017 г.; Решение № 15852/21.12.2017 г. по адм. д. № 4364/2017 г.; Решение № 15078/28.11.2012 г. по адм. д. № 8938/2012 г.

Този извод се потвърждава и от представения по делото Договор за управление на „Топлофикация София“ ЕАД, сключен между дружеството и И. И. Е., в който е посочено, че договорот се сключва за срок до 30.01.2022 г., считано от 05.02.2020 г. – датата на вписване на решението на Надзорния съвет в Търговския регистър на Агенция по вписванията, а не от следващата дата, каквито доводи са изложени в настоящата жалба. От служебно извършената справка в Търговския

регистър е видно, че И. И. Е. е вписан като член на управителния съвет на „Топлофикация София“ ЕАД на 05.02.2020 г. и макар това да се е случило в 16:18:54, то същият се счита за член на управителния съвет считано от 05.02.2020 г. включително. В случая часът на вписване не е определящ, а единствено датата на вписване поражда правни последици, каквато е и повелата на чл. 231, ал. 4 от ТЗ, съгласно която освобождаване на членове на съветите има действие от вписването им в търговския регистър. В тази връзка неотносими към спора са изложените в жалбата обстоятелства, че вписването е направено на 02.08.2024 г. в 17.10 часа.

Неотносимо е и възражението, че на тази дата 02.08.2024 г. лицето И. И. Е. е полаган труд и му е изплатено възнаграждение. Именно в тази връзка със Задължителните предписания в т. 2 е указано в срок от 14 работни дни от уведомяването да се подаде декларация обр. № 1 с редовен запис за лицето И. И. Е. за м.08.2024 г. за периода от 02.08.2024 г. до 02.08.2024 г. - 1 /един/ отработен ден в т.16.1, с осигурителен доход - 222.65 лв., с код за вид осигурен „14“, с под период 2-2, като осигурено лице по чл. 4, ал. 3, т. 5 от КСО, което подлежи на осигуряване само на изброените в тази разпоредба осигурителни рискове - инвалидност поради общо заболяване за старост и смърт и което се отнася за лицата, които полагат труд без трудово правоотношение и получават месечно възнаграждение, равно или над една минимална работна заплата, след намаляването му с разходите за дейността, ако не са осигурени на друго основание през съответния месец.

Неоснователно е и възражението, изложено в жалбата относно извършената корекция на ръка върху задължителните предписания. Съдът споделя доводите на решаващия орган, че в случая коригираната очевидна фактическа грешка не води до незаконосъобразност на издадените задължителни предписания. Видно от представения по делото Констативен протокол № КП-5-21-02029073/16.07.2025 г. на контролен орган на ТП на НОИ - Ч. К., в същия е посочено „... и да се подадат редовни данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за И. И. Е. за м. 8.2024 г. за периода от 01.08.2024 г. до 01.08.2024 г. с вид осигурен „10““, в какъвто смисъл е и извършена корекция. Предвид изложеното правилно административният орган е приел, че в случая се касае за очевидна фактическа грешка, а не за възпроизвеждане на нови факти или грешка при формирането на волята. Следва да се посочи и това, че съгл. 38, ал. 2 от Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. преди изтичане на срока за обжалване контролните органи на НОИ могат да отстраняват допуснати непълноти в задължителните предписания, като за нанесените промени се съобщава на заинтересованите лица и същите подлежат на обжалване. Според ал. 2 от същата разпоредба очевидни фактически грешки, допуснати в задължителните предписания, се поправят от издалите ги контролни органи и след изтичане на срока за обжалване, като за поправката на очевидни фактически грешки се съобщава на заинтересованите лица. Актът за поправянето подлежи на обжалване по предвидения в ал. 1 ред. В случая поправката е извършена по правилата заложи в Инструкция № 1 от 03.04.2015 г., същата е сторена преди изтичане на срока за обжалване, извършена е от контролния органи на НОИ, издал процесните Задължителни предписания и е съобщена на жалбоподателя чрез връчването на ЗП. Също така жалбоподателят е осъществил в пълен обем правото си на защита срещу допуснатата поправка на очевидна фактическа грешка, както пред административния орган, така и пред съда, поради което съдът намира, че не е налице твърдяното в жалбата нарушение на Инструкция № 1 от 03.04.2015 г.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение и потвърдените с него задължителни предписания са издадени при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

По горните съображения, оспореното решение на директора на ТП на НОИ – С.-град е законосъобразно, а жалбата се явяват неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на правния спор своевременно предявената претенция за присъждане на разноски от ответника се явява основателна. Жалбоподателят следва да бъде осъден да им заплати сума в размер на 102,26 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, от АПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 20-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Топлофикация София“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], подадена чрез ст. юрк. И., срещу Решение № 1040-21-628/03.11.2025 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата на дружеството срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-02029079 от 16.07.2025 г. на контролен орган на ТП на НОИ.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да заплати на Националния осигурителен институт сума в размер на 102,26 /сто и две евро и двадесет и шест евроцента/ евро, представляваща сторени по делото разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.